U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **H. S.**, zast. Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou se sídlem náměstí I. P. Pavlova 1785/3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2015, čj. OAM-865/ZA-ZA02-P16-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2017, čj. 2 Az 2/2016-46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Lilianě Křístkové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4114 Kč**, která jí bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2015 neudělil žalovaný žalobkyni mezinárodní ochranu.

[2] Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 23. 2. 2017. K obavě žalobkyně z války uvedl, že na území Ukrajiny neprobíhá tzv. „totální konflikt“. Tamější ozbrojený konflikt je izolován na východ Ukrajiny, a zasahuje tak pouze 2 z 24 oblastí, na které je Ukrajina rozdělena. Bydlištěm žalobkyně bylo město K. v Zakarpatské oblasti, což je stabilní oblast pod kontrolou vlády.

[3] Na humanitární azyl dle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, není subjektivní nárok a lze jej udělit pouze v případě hodném zvláštního zřetele, který u žalobkyně není dán. Poskytnutí azylu nelze zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území České republiky. Zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu ani tuto jinou formu legalizace pobytu nevylučuje.

[4] Na žalobkyni se dle městského soudu nevztahuje ani doplňková ochrana dle § 14a zákona o azylu. Na Ukrajině byl zrušen trest smrti, stejně tak žalobkyni nehrozí nelidské či ponižující zacházení. Žalobkyně nebyla ani ohrožena na životě nebo lidské důstojnosti z důvodu probíhajícího konfliktu, neboť její předchozí bydliště bylo na západě Ukrajiny, zatímco boje probíhaly ve východní části.

[5] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost. Namítala, že městský soud se nezabýval tím, zda žalovaný ve správním řízení vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci. Stěžovatelka opustila Ukrajinu z důvodu válečného konfliktu a má obavy o svůj život. Tato tíživá situace je důvodem pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Možnost vnitřní ochrany byla a je komplikovaná a není vhodným řešením stěžovatelčiny situace.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Stěžovatelka výslovně neuvedla, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost její kasační stížnosti. Pouze namítá vady řízení před správním orgánem i před soudem (nedostatečně zjištěný skutkový stav a nepřezkoumatelnost) a nesprávné právní posouzení věci.

[9] Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Městský soud se podrobně věnoval zjištěním žalovaného i tvrzením stěžovatelky.

[10] NSS se současnou bezpečnostní situací na Ukrajině zabýval již několikrát. Dospěl k závěru, že se nejedná o tzv. totální konflikt, jenž by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt izolovaný pouze ve východní části Ukrajiny, jehož intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá (např. rozsudek ze dne 18. 3. 2015, čj. 3 Azs 237/2014-25, a usnesení ze dne 18. 9. 2015, čj. 2 Azs 194/2015-28). Stěžovatelka pochází ze Zakarpatské oblasti na západě země a nic nenasvědčuje tomu, že by byla jako civilistka vystavena reálnému nebezpečí vážné újmy v důsledku konfliktu v Luhanské a Doněcké oblasti. Tvrzení, že možnost vnitřní ochrany je a byla komplikovaná, stěžovatelka nijak neupřesnila.

[11] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS tak poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

pokračování

I. Závěr a náklady řízení

[12] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[13] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Nejvyšší správní soud dále ustanovené zástupkyni přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Jde o odměnu za jeden úkon právní služby (kasační stížnost) v částce 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu) a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem tedy 3 400 Kč. Ustanovená zástupkyně je plátkyní daně z přidané hodnoty, a proto se částka zvyšuje o příslušnou sazbu této daně, celkem tedy na 4114 Kč. Přiznaná odměna bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu